

Sygn. akt I C 922/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO w SR Iwona Kizerwetter-Kramarz

Protokolant Sylwia Niżnik

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) Spółce Akcyjnej w W.

przeciwko A. M., M. M. (1), M. K.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od pozwanego Banku (...) Spółce Akcyjnej w W. na rzecz pozwanych A. M., M. M. (1), M. K. kwotę tytułem 2.468,00 (dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę złotych 2.400,00 (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 922/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 lutego 2013 roku (data stempla pocztowego) powód Bank (...) S.A. z siedzibą w W. reprezentowany przez pełnomocnika adw. S. G. o zasądzenie od pozwanych A. M., M. M. (1) oraz M. K. kwoty 12.087,03 złotych z tytułu niespłaconego kredytu oraz kwoty 269,07 zł tytułem odsetek umownych ustalonych w wysokości 21,96 % rocznie od kwoty 12.087,03 zł liczonymi od dnia 8 października 2001 roku do dnia 17 kwietnia 2006 roku. Nadto powód wystąpił o zasądzenie od pozwanych kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje stanowisko strona powodowa podniosła, iż w dniu 10 listopada 1999 roku J. M. zawarł z powodem umowę o kartę kredytową C.. Na podstawie tej umowy pozwany otrzymał kartę kredytową oraz zobowiązał się do spłaty zaciągniętego kartą zadłużeni zgodnie z warunkami Umowy o Kredytową C. oraz Regulaminu Kart Kredytowych C.. Jednocześnie powód wskazał, że J. M. nie uregulował zadłużenia kwocie 12.087,03 zł w sposób i w terminach przewidzianych w umowie wobec czego powód wypowiedział umowę i wezwał do zapłaty. Pismo zostało zwrócone z adnotacją „adresat zmarł”. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 30 stycznia 2007 roku w sprawie VII Ns 1032/06 zmienionym Postanowieniem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 23 stycznia 2008 roku w sprawie III Ca 607/07 stwierdzono nabycie spadku po zmarłym J. M. w drodze dziedziczenia z dobrodziejstwem inwentarza przez W. M., M. K., A. M., M. M. (1), E. R., A. Morawski. Powód wskazał, że swojego roszczenia dochodzi od trójki spadkobierców J. M.: M. K., A. M., M. M. (1).

Powód wskazał, że pozwani mimo otrzymania wezwania do zapłaty kwoty 12.087,03 zł z dnia 13 września 2012 roku nie uiszcili żądanej kwoty. (pozew k.1-31)

Na rozprawie w dniu 8 kwietnia 2014 roku stawił się jedynie pełnomocnik pozwanych M. K., A. M., M. M. (1). Wniósł on oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia oraz zasądzenie kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 listopada 1999 roku została zawarta pomiędzy (...) Spółką Akcyjną (obecnie Bankiem (...)) Spółką Akcyjną), a J. M. umowa o Kartę Kredytową C. **(bezsporne, pozew k.1-2 oraz wniossek o k. 3-4).**

Umowa dotyczyła Karty Kredytowej C. Silver, która została wydana J. M. **(wniosek k.3).**

J. M. zmarł w dniu 17 kwietnia 2006 roku w G.. **(bezsporne, odpis postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku III CA 608/07- k.10)**

W dniu 20 października 2006 roku (data nadania k.6) Bank (...) Spółka Akcyjna wysłał wypowiedzenie J. M. umowy karty kredytowej i wezwał do zapłaty kwoty zadłużenia wynikającej z tego tytułu. Pismo zostało zwrócone z adnotacją „adresat zmarł”. **(bezsporne, pozew k.1-2, wezwanie 5-7)**

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 30 stycznia 2007 roku w sprawie VII Ns 1032/06 zmienionym Postanowieniem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 23 stycznia 2008 roku w sprawie III Ca 607/07 stwierdzono nabycie spadku po zmarłym J. M. w drodze dziedziczenia z dobrodziejstwem inwentarza przez W. M., M. K., A. M., M. M. (1), E. R., A. Morawski. **(bezsporne, odpis postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku III CA 608/07- k.10)**

W dniu 13 września 2012 roku powód wezwał do zapłaty kwoty 12.087,03 zł trzech z sześciu spadkobierców J. M.: M. K., A. M., M. M. (1). **(załączniki do pozwu k.18-23).**

W dniu 28 kwietnia 2013 r. Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wystawił wyciąg z ksiąg bankowych wskazujący, iż bankowi przysługuje wymagalne roszczenia, przeciwko W. M., M. K., A. M., M. M. (1), E. R., A. Morawski, w kwocie 12.356,10 zł na które składają się kwoty – niespłaconego kredytu – 12.356,10 zł; odsetki umowne w kwocie 269,07 zł; za okres od dnia 8 października 2001 r. do 17 kwietnia 2006 r.. **(wyciąg – k. 24).**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie z uwagi na zasadnie podniesiony przez pozwanych zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego przez powoda.

Stosownie do dyspozycji art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu roszczenie przysługuje, może uchylić się od jego zaspokojenia. Zobowiązany, który korzysta z zarzutu przedawnienia zwolniony jest od zaspokojenia roszczenia przysługującego uprawnionemu. Uwzględnienie przez sąd zarzutu przedawnienia oznacza, że roszczenie nie może zostać zasądzone.

Przepisy kodeksu cywilnego nie precyzują do jakiego momentu zarzut przedawnienia może być skutecznie podnoszony przez dłużnika. Zatem zarzut ten może być podniesiony, aż do uprawomocnienia się wyroku.

Zgodnie z art. 118 k.p.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego kwota dochodzona przez powoda od spadkobierców J. M. stanowi wierzytelność wynikającą z umowy zawartej w dniu 10 listopada 1999r. przez J. M. z Bankiem (...) Spółką akcyjną z siedzibą w W..

Wskazać należy, iż roszczenia banku z tytułu udzielonego kredytu przedawniają się z upływem trzech lat od dnia kiedy roszczenie stało się wymagalne, a więc od daty kiedy zgodnie z umową kredytową powinna nastąpić spłata kredytu. Powyższy trzy letni termin przedawnienia znajduje również zastosowanie w sytuacji gdy kredytobiorcą – tak jak w niniejszej sprawie - był konsument, ze względu na fakt, iż w przypadku kredytu udzielanego przez bank, mamy do czynienia z roszczeniem związanym z prowadzoną działalnością gospodarczą. Termin zaś przedawnienia roszczeń o zaliczane do świadczeń okresowych odsetki za opóźnienie w spłacie kredytu wynoszący w zasadzie trzy lata, jest terminem odrębnym od terminu przedawnienia roszczenia głównego. Roszczenia o odsetki za opóźnienie przedawniają się więc odrębnie od roszczenia głównego, z tym jednak zastrzeżeniem, iż z reguły nie później niż z upływem terminu przedawnienia roszczenia głównego.

Wymagalność to stan, w którym wierzyciel może żądać spełnienia świadczenia od dłużnika. Skoro więc poszczególne raty kredytu miały ściśle określoną datę spłaty, to każda z rat przedawniła się po trzech latach począwszy od dnia, w którym powinna zostać spłacona zgodnie z zawartą umową. Przedawnienie każdej raty biegnie co do zasady osobno od momentu jej terminu płatności. Z załączonych dokumentów nie wynika kiedy upłynął termin spłaty ostatniej raty kredytu przez J. M. niemniej łącząca go z powodem umowa uległa rozwiązaniu wobec zgonu J. M. w dniu 17 kwietnia 2006 roku.

Zatem do przedawnienia roszczenia doszło w 2009 roku. Przyjąć należy, iż pozew złożony przez powoda w dniu 21 lutego 2013 r. został wniesiony po upływie terminu przedawnienia roszczeń.

Wskazać należy, iż termin przedawnienia może ulec przerwaniu. Zgodnie bowiem z art. 123 § 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje i przez wszczęcie mediacji.

W przedmiotowej sprawie, wbrew twierdzeniom strony pozwanej, nie nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia. Skierowane bowiem do pozwanych wezwania do zapłaty z dnia 13 września 2012 roku wzywały pozwanych do spłaty już przedawnionych rat kredytowych. Skoro nie wystąpiły okoliczności powodujące przerwanie biegu przedawnienia, a pozwani w toku procesu podniósł zarzut przedawnienia, powództwo podlegało oddaleniu.

W sytuacji podniesienia skutecznego zarzutu przedawnienia Sąd nie bierze pod uwagę pozostałych okoliczności związanych z meritem sprawy, zatem w niniejszej sprawie bezprzedmiotowym stało się rozstrzygnięcie o zasadności dochodzonego przez powoda roszczenia o zapłatę.

W związku z powyższym, Sąd powództwo oddalił w punkcie 1 wyroku.

Należy zaznaczyć, iż podstawową zasadą dotyczącą kosztów procesu jest zasada odpowiedzialności za wynik postępowania. Stosownie do art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Z uwagi na powyższe pozwany obowiązany jest zwrócić powodowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw, w skład których wchodzi: wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2.400,- złotych (§ 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) oraz koszt opłat skarbowych od udzielonych

pełnomocnikowi pełnomocnictw (17 zł x 4 pełnomocnictwa). Zatem mając na uwadze powyższe powód winien zwrócić pozwanemu kwotę 2.468 złotych czego orzeczono jak w punkcie 2 wyroku.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyrok wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.